

Nu er det jo sådan, at Det Radikale Venstre også er repræsenteret i selve Folketingssalen, og det er her, vi nu debatterer endnu en gang de måske fordele og bagdele, der kunne være ved at give befolkningen størst mulig information, overskuelig information, og der lyttede jeg mig til, at Det Radikale Venstres repræsentant faktisk meget sådan var inde på de positive tanker, der ligger bag dette, men alligevel, af hensyn til regeringspartieren, ja, så må man måske igen som det mindste af partierne sådan slække lidt på kravet.

Jeg vil opfordre Det Radikale Venstre til at stå lidt stærkere på kravet.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Det var en meget mærkelig argumentation, den radikale ordfører kom med. Den radikale ordfører sagde, at det var et godt forslag, men man kunne alligevel ikke støtte det, og begrundelsen var, at de tre store partier er imod.

Kan man kun støtte noget, de tre store partier går ind for? Hvorfor nedlægger man ikke Det Radikale Venstre? Det ville i øvrigt være en god idé. Men altså, hvis ikke partiet har et selvstændigt standpunkt, og hvis partiet kun kan stemme for noget, som der er et flertal for, eller som de store partier går ind for, hvad skal man så med Det Radikale Venstre?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, hr. Egil Møller og også til hr. Frank Dahlgaard: Hvis de har læst på deres historie, vil de se, at den debat, vi har nu, er præcis den samme, som vi havde i 1998 i forbindelse med afstemningen om Amsterdamtraktaten. Heller ikke dér var der enighed mellem de to daværende regeringspartier, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, om, hvordan man skulle udforme en eventuel informationsavis. Der er altså ikke noget nyt i det, jeg siger.

Den samme position havde Det Radikale Venstre op til Amsterdamtraktatafstemningen i 1998. Vi erkender det – og jeg siger det, fuldstændig som det er: Vi er ikke enige med Socialdemokraterne på det her punkt. Vi bøjer os for, at Socialdemokratiet ikke vil have en husstandsomdelt avis. Vi så det gerne, men Socialdemokratiet vil ikke have det; Venstre og De Konservative vil heller ikke have det.

Det ville være en tom gestus, hvis vi gik ud og gjorde en stor larm ud af den her uenighed og stemte for hr. Frank Dahlgaards forslag. Det ville stadig væk ikke kunne samle flertal. Det ville ikke hjælpe spor. Det ville bare være en tom gestus. Jeg siger det, som det er: Vi er ikke enige i regeringspartierne. Det vil ikke hjælpe spor, at Det Radikale Venstres syv mandater stemte for hr. Frank Dahlgaards forslag. Det ville stadig væk ikke samle flertal.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Jamen jeg synes da, det er interessant at få anskueliggjort, at der ikke er enighed i de to regeringspartier, ej heller i dette spørgsmål.

Men jeg vil godt, ligesom andre ordførere har været inde på det, prøve måske at tone debatten lidt ned i stemmeføring. Kunne man ikke forestille sig, at man i stedet for at afvise så bastant alligevel lod tiden arbejde for at modne muligheden for netop, at der kommer en eller anden form for fælles informationsavis til alle husstande?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hvis hr. Egil Møller havde hørt ordentligt efter min ordførertale, ville han også kunne høre, at det præcis var det, jeg gjorde. Det var præcis det, jeg gjorde.

Jeg gjorde opmærksom på, at vi har en fremragende institution her i Folketinget, der hedder Folketingets EU-Oplysning, som har erklæret, at de mener, at der er et behov for en let tilgængelig, enkel pjece, der beskriver problemstillingen. De har erklæret sig villig til at prøve at udforme en tekst, som vil blive godkendt af Folketingets partier. Den udstrakte hånd synes jeg vi skal tage imod. Det er præcis det, der er mit sigte: at prøve at få et resultat, som vi alle kan være tilfredse med.

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, der tegner sig vel efterhånden meget klart et billede af, hvordan beslutninger om Danmarks forhold til EU træffes. Der er et voksende demokratisk underskud i hele den affære.

Regeringen er begyndt, ministre er begyndt at snakke om, hvorvidt der overhovedet fremover skal holdes folkeafstemninger. Er det ikke for besværligt at inddrage befolkningen i sådan nogle beslutninger? Nicetraktaten f.eks. overvejer man seriøst fra regeringens side at gennem-